Colțul specialistului

Toată grija pentru cei mai mici atleți

În finalele campionatelor școlare de atletism, care au avut loc recent la Cluj, s-au disputat probe rezervate juniorilor de categoria I (17—19 ani) și celor de categoria a II-a (15—16 ani). Răsfoind foile de concurs, am constatat că 16 dintre concurenți au avut vîrsta sub cea prevăzută în regulament, adică 13—14 ani. Cu alte cuvinte, aceștia fac parte din categoria copiilor. Lăsînd la o parte aspectul intrării timpurii în marile competiții atletice este utilă o analiză ceva mai amănunțită a pregătirii de concurs a celor 16 atleți-copii.

Șapte dintre ei au participat la cîte o singură probă, accesibilă vîrstei lor. Unii au reușit chiar să realizeze lucruri deosebite Astfel, Magdalena Pretorian, născută în 1952 (antrenor Maria Simion) a alergat 8,0 pe 60 m plat, ajungînd în finala probei. Cu toate că a vădit un real talent și la alergările mai lungi, antrenoarea Simion are „răbdare", renunțînd la succese efemere pentru a obține, mai tîrziu, rezultate de valoare. De asemenea, cu reale calități se anunță Miliana Micu (născută în 1951) din București, care s-a clasat pe locul IV la greutate cu 11,15 m, Gabriela Raicu (Bacău) la lungime cu 4,71 m sau Ileana Mayer (Crișana) cu 29,35 m la suliță.

Au fost însă copii care au participat la două sau chiar la 3 probe. Elena Oancea din Ploiești, de pildă, a mers în aceeași zi la 60 m și la 100 m plat, alergînd în serii și semifinale 5 curse de sprint. Ceea ce este prea mult! Veronica Anghel, tot din Ploiești, a participat la toate cursele de viteză ajungînd, la toate, în finală. La 200 m, probabil datorită efortului prea mare, nu s-a mai prezentat în finala probei. 7,9 sec pe 60 m, 12,9 sec pe 100 m și 27,2 pe 200 m sînt rezultatele obținute pe Veronica Anghel. Aceste cifre o prezintă ca pe un copil deosebit de dotat! Tocmai de aceea nu este de loc recomandabil să i se irosească talentul.

Ca să nu mai vorbim de participarea copiilor la cursa de 500 m, probă care solicită organismul la eforturi mult mai mari decît cele pentru care a fost pregătit.

Multe rezultate excelente obținute în ultimii 8—10 ani de cei mai mici dintre atleți la categoria copii sau juniori II nu au mai fost confirmate și la categoriile superioare de vîrstă, decît cu foarte rare excepții. Aceasta dovedește că trebuie să acordăm mult mai multă atenție lucrului în perspectivă, să ferim copiii de emoțiile marilor concursuri, să nu folosim o intensitate mare de lucru. Copiii sînt copii! Numai cu o pregătire MULTILATERALĂ, dusă cu RĂBDARE și PERSEVERENȚĂ se poate avea chezășia performanțelor viitoare.

SILVIU DUMITRESCU, antrenor

Colaborare rodnică — rezultate bune

(Urmare din pag. 1)

jării unor terenuri sportive în noile cvartale de locuințe, pentru a da posibilitate copiilor să-și petreacă plăcut și util timpul liber. Este o problemă deosebită și căreia îi acordăm multă atenție. De asemenea, constatînd că sfatul popular din orașul Buzău, cele din comunele Beceni, Smeeni, Loloiasca, Siriu, Cosminele, Telega și altele nu sprijină la nivelul cerințelor activitatea sportivă de masă, au fost luate măsuri corespunzătoare.

O contribuție de seamă la dezvoltarea activității sportive de masă o aduc, firește, profesorii de educație fizică prezenți în număr destul de mare în regiunea noastră. Aceasta presupune o activitate obștească intensă, fără ca profesorul de educație fizică să se limiteze doar la orele de curs pe care le are la catedra respectivă.

În școlile medii și profesionale profesorii de educație fizică — pe lîngă munca didactică — pregătesc elevii pentru concursurile și campionatele școlare. Astfel, în anul școlar 1964—1965 secția regională de învățămînt, în colaborare cu sectorul de resort din Consiliul regional UCFS, a organizat campionate școlare cu etapele respective (locale, raionale și regionale) la toate disciplinele prevăzute în programa Ministerului Învățămîntului, înregistrîndu-se participări masive la atletism, volei, handbal, baschet etc.

Totuși, rezultatele obținute în această direcție nu ne mulțumesc în întregime, deoarece în raport cu posibilitățile existente în regiunea noastră, numărul elevilor atrași în echipele de juniori și copii este încă mic, iar performanțele obținute de ei sînt încă sub nivelul cerințelor și pretențiilor actuale. Prea puțini elevi ploieșteni s-au afirmat în întrecerile republicane. Aceasta, pentru că mai sînt profesori care nu muncesc cu destulă pasiune pentru pregătirea tinerilor sportivi, că unii dintre ei mai fac uneori treabă de mîntuială. Rezultatele sub posibilități obținute de unii sportivi școlari se datoresc și faptului că la numeroase școli de 8 ani din mediul rural sînt încadrați profesori necalificați care predau educația fizică, iar în alte școli orele de educație fizică sînt date în completarea altor obiecte de învățămînt. Iată probleme importante spre care trebuie să-și îndrepte atenția secțiile de învățămînt din regiune.

În regiunea noastră avem o școală sportivă de elevi în orașul Ploiești și trei școli sportive în orașele Tîrgoviște, Buzău și Sinaia, cu secții pe lîngă școlile medii din localitate. Datorită faptului că la aceste școli funcționează cadre de specialitate cu o pregătire bună, că se acordă o grijă crescîndă selecționării elementelor de perspectivă, au fost înregistrate, în general, rezultate bune, școlile respective transformîndu-se în pepiniere pentru sportul de performanță. Bunăoară, echipa de volei a S.S.E. Buzău a cucerit anul trecut titlul de campioană republicană la junioare, iar anul acesta echipa de handbal a aceleiași școli și-a înscris numele pe lista cîștigătorilor campionatului republican de junioare. Rezultate meritorii a obținut și secția de schi a Școlii sportive de elevi din Sinaia, care a cucerit toate titlurile de campioni ai școlilor sportive din țară.

Subliniind cele mai recente succese obținute de componenții echipelor școlilor sportive de elevi, ne mîndrim că din rîndul acestora s-au afirmat elemente talentate, care acum fac parte din loturi republicane și din diferite echipe de categorie A. În regiunea noastră au crescut și s-au afirmat atletul Valeriu Jurcă, gimnasta Rodica Cheșa, handbalistele Elena Dobîrceanu și Elena Nicolae, scrimerii Pavel Filip și Laurențiu Ionescu, care fac parte din loturile republicane, precum și alți sportivi cunoscuți, ca Ecaterina Potoroacă (atletism), Octavian Ionescu, Nicolae Penu (handbal), Ion Petric (volei), Octavian Vintilă, Sorin Poenaru (scrimă) etc, care au devenit elemente de bază în echipele în care activează.

Aceste succese trebuie să constituie un imbold în activitatea școlilor sportive de elevi, care au datoria să muncească cu rezultate mult mai bune, să crească noi sportivi cu perspective mai ales la atletism și natație, sporturi în care regiunea noastră este mult rămasă în urmă.

Pentru realizarea acestor obiective importante, pentru ca rezultatele sportive în regiunea Ploiești să fie la nivelul cerințelor și condițiilor actuale, este necesară o și mai rodnică colaborare între Comitetul executiv al Sfatului popular regional și Consiliul regional UCFS, iar această colaborare să existe pînă la nivelul orașelor și comunelor, unde sfaturile populare comunale trebuie să sprijine asociațiile sportive din comunele respective. Această colaborare va trebui să fie îmbunătățită în permanență, ea materializîndu-se mai ales în sprijinirea organelor și organizațiilor sportive, în realizarea unei baze materiale dintre cele mai bune.

După campionatele republicane universitare la jocuri

CARE ESTE CEA MAI INDICATĂ PERIOADĂ PENTRU FINALE?

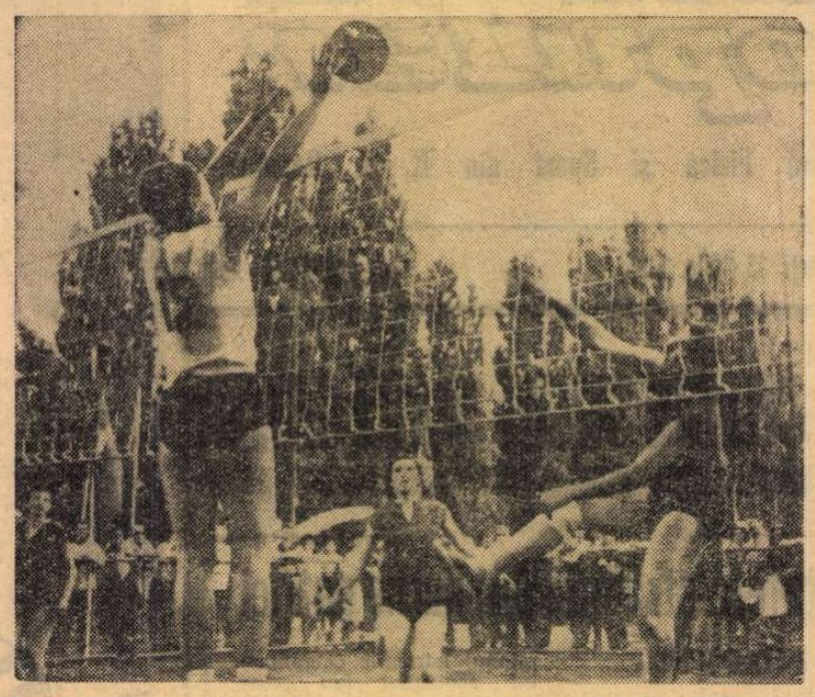

Față-n față — cele mai bune jucătoare ale finalei feminine: Hangrad (București I) blocînd-o cu succes pe Ceamurian (București II)
Foto: A. Neagu

Organizate în bune condițiuni și desfășurate într-o atmosferă de entuziasm, proprie tinereții, finalele campionatelor republicane universitare la jocuri sportive au prilejuit nenumărate spectacole extrem de atractive și, în același timp, învățăminte prețioase privind viitoarele ediții ale acestei importante competiții, în particular, și dezvoltarea activității sportive studențești, în general.

Participanții și antrenorii lor, profesorii care au depus mult suflet și pricepere pentru buna comportare a echipelor, au părăsit Capitala cu frumoase amintiri și, îndeosebi, cu foarte utile concluzii care le vor servi în viitor.

Cîteva din aceste concluzii sînt subliniate mai jos, în rîndurile pe care redacția noastră le-a solicitat din partea unor antrenori, prezenți zi de zi la finale.

BASCHET: Competiție atractivă, dar și... probleme (foarte puțini jucători înalți)

Competiția baschetbaliștilor a fost deosebit de atractivă, fapt dovedit de numărul mare al spectatorilor prezenți zilnic pe terenurile Universității. Chiar dacă meciurile nu au fost de un nivel tehnic ridicat (lucru inerent deoarece studenții se aflau după sesiunea de examene și nu făcuseră prea multe antrenamente în comun), *întrecerile au plăcut și au constituit o bună propagandă pentru baschet. În cursul competiției s-au remarcat formațiile masculine București I și Cluj (către sfîrșit și Iași), iar la fete București I și Cluj au fost evident mai bune, fapt normal dacă ținem seama că aceste echipe au fost alcătuite aproape în exclusivitate din jucătoare divizionare.*

Profitînd de prilejul oferit, doresc să fac o sugestie în legătură cu sistemul de desfășurare a jocurilor. La actuala ediție, echipele participante au susținut mai întîi cîte un joc eliminatoriu care le-a împărțit în două serii valorice. În prima s-au disputat partidele pentru locurile fruntașe, în a doua cele pentru partea inferioară a clasamentului. Consider că mult mai echitabil ar fi fost ca echipele să fie împărțite în două serii (prin tragere la sorți), iar după desfășurarea turneelor în serii să joace echipele clasate pe locul I în serii pentru locurile 1—2 în clasamentul general, cele clasate pe locul 2 să-și dispute locurile 3—4 ș.a.m.d.

Consider că și alegerea unei alte date de disputare a jocurilor ar contribui la îmbunătățirea desfășurării competiției. Anul acesta, „finalele" s-au disputat imediat după sesiunea de examene și chiar în timpul examenelor de Stat. Din această cauză Liviu Pușcașu *(Timișoara) nu a putut participa la competiție, iar* Bogdan, Horvath *și* Lungu *(Cluj) au venit la București cu patru zile întîrziere. Aș propune organizarea finalelor în cursul vacanței de iarnă, cînd studenții au o perioadă mai puțin „încărcată" și, totodată, cei care joacă în echipele divizionare sînt în plină activitate competițională, deci bine pregătiți.*

În încheiere, o constatare îngrijorătoare pentru baschetul nostru: FOARTE PUȚINI JUCĂTORI ÎNALȚI! Cu mai multă străduință, cred că media taliei putea fi mai ridicată.

prof. E. SAROSI
antrenorul echipei masculine de baschet Cluj

HANDBAL: Un prețios schimb de experiență

Desigur că despre finalele la handbal se pot spune multe lucruri, mai ales bune. Mă voi mulțumi să subliniez că ele și-au atins scopul: întîlnirile, atît cele masculine cît și cele feminine, au fost interesante, în nenumărate rînduri dinamice, de un nivel tehnic apropiat și uneori egal celui din categoria A, în orice caz superior ultimei ediții a campionatelor universitare. Entuziasmul caracteristic studenților a imprimat turneelor finale o notă aparte, specifică: jocuri disputate cu ardoare, dese răsturnări de scor în cursul aceleiași partide și chiar surprize.

Mă gîndesc însă, că aceste finale s-ar fi putut solda cu un bilanț mai bun din punct de vedere al calității meciurilor, dacă datele de disputare ar fi fost altele. Este cert că programarea finalelor imediat după sesiunea de examene a influențat atît pregătirea participanților, cît și componența loturilor echipelor. Pregătirea a fost îngreuiată de faptul că în perioada în care trebuia efectuată finaliștii se aflau în examene, iar unii dintre ei au fost nevoiți să renunțe la deplasare avînd de susținut examenul de Stat sau fiind la practică. Din acest motiv cred că la viitoarele ediții va trebui să se țină seamă de aceste lucruri. Sugerez să se studieze eventualitatea programării finalelor în luna august. **Cum din majoritatea formațiilor fac parte sportivi ai echipelor Știința, dintre care multe sînt angrenate în campionate de categoria A, o astfel de perioadă ar folosi în același timp și la pregătirea lor în vederea sezonului oficial de toamnă. Este o părere personală care ar putea servi drept bază de discuție.**

În altă ordine de idei, subliniez printre alte aspecte pozitive ale recentelor finale, faptul că studenții au avut prilejul să se cunoască și să lege prietenii trainice. De asemenea, zilele petrecute în Capitală au fost și pentru noi, profesori și antrenori, o ocazie foarte nimerită să discutăm probleme ale sportului studențesc. De altfel, a și avut loc un schimb de păreri privind diferite probleme ale sportului din centrele universitare; s-au făcut și propuneri pentru îmbunătățirea muncii de instruire, menite să contribuie la ridicarea calității activității sportive a studenților.

În concluzie, un bilanț bun, stimulator, care deschide perspective frumoase sportului studențesc.

prof. V. CHIȚA
antrenorul echipei de handbal Timișoara

VOLEI: Valoarea tehnică nu a satisfăcut decît în parte

De la întrecerile de volei din cadrul finalelor campionatelor universitare de anul acesta se aștepta un nivel ridicat, datorită în primul rînd faptului că regulamentul îngăduia participarea la competiții a studenților sportivi din echipele divizionare (formațiile Știința din Galați, Cluj, Timișoara, C.S.M.S. Iași). Or, dacă sub aspectul combativității și al echilibrului pe care ea l-a determinat multe jocuri au corespuns așteptărilor, în schimb, în ceea ce privește valoarea lor tehnică ele nu au satisfăcut decît în parte. Cauza principală o constituie perioada în care s-au desfășurat finalele și care nu a fost cea mai indicată, *studenții intrînd în competiție imediat după sesiunea de examene, fără o etapă pregătitoare în vederea finalelor și prezentîndu-se astfel la un nivel inferior posibilităților lor normale.* În plus, nu puține au fost loturile reprezentative care nu au putut cuprinde o serie de jucători de bază, studenți care erau angrenați fie în examenul de stat, fie în practica în producție, precum și pe unii sportivi fruntași aflați în pregătire la loturile republicane. Era de sperat că în locul acestora se vor deplasa la finale și se vor afirma elemente tinere, talentate, de perspectivă, ceea ce, din păcate, nu s-a petrecut. Au fost centre universitare care au prezentat echipe necorespunzătoare ca valoare.

În plus, sistemul de desfășurare a competiției, prin disputarea unor jocuri preliminare, a dus în anumite cazuri — după părerea mea — la situări inechitabile în clasament. De exemplu, aceea a echipei masculine Galați (de fapt Știința, care în campionatul republican se află pe locul 4), eliminată în calificările pentru turneul propriu-zis, deoarece, din motivele arătate, a început întrecerea descompletată și, astfel, a jucat la „consolare", terminînd doar pe locul 8

Pentru înlăturarea pe viitor a acestor condiții improprii, propun ca *finalele de volei ale campionatelor universitare să se organizeze în perioada dintre turul și returul campionatelor republicane.*

prof. C. BENGEANU
antrenorul echipei masculine Cluj

N. R. — **Unanimi în a sublinia cadrul sărbătoresc și importanța campionatelor republicane universitare, cei trei antrenori ridică — în același timp — o problemă foarte importantă: aceea a perioadei de disputare a finalelor. Desigur, există dificultăți în rezolvarea acestei probleme, date fiind caracteristicile activității generale a studenților. Dar faptul că acești antrenori fac propuneri diferite poate fi luat ca o sugestie:** programarea turneelor finale după cerințele sportului și ale activității competiționale de performanță, mai precis ale campionatelor de categorie A. Cu alte cuvinte, în perioade diferite.